mal! oh Jummal! Kui hea meel olleks minnul, kui mo meesterahwas seäl seina külges pooks, nenda kui temma wammus!“

Üks Saksama mees olli kuulnud, et kolera többi rasket-jalga naeste külge ei hakka, panni ennast naesterahwa rideſe ja pakſo padja köhho ette.

Kui temma ſiiski kolera-többeſe haigeks jäi, ütles temma: „Kül on üks teine ſedda wälja räkinud, et minna naesterahwas ei olle!“

Üks Polama judi kaupmees, olli hilja aja eeſt naeſe wötnud ja piddi agga teiſe liñna lada peäle minnema ja ei tahtnud omma noort naeſt kojo jätta, ſeſt et tühjad mötlemiſſed temma ſüddant waewaſid.

Se wagga naene agga trööstis tedda ja ütles: „Owas! mo armas mees, miks ſa minno eeſt kardad? Tahhab Jummal meile lapſi anda, ſiis ei tarwita Temma umbeſt ſind ſenna jure. Sa woid ikka rahholiſſe ſüdamega koddunt ärramiñna.

C. W. Freundlich.

Eesti-rahwa mÃƒÂ¶nnus Kalender 1865, lk. 34